

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Jeg skal blot for at lette forhandlingernes gang gøre opmærksom på, at der har indsnæget sig en mindre fejl under trykningen af lovforslag nr. L 224.

Det drejer sig om punkt 4 i lovforslaget, § 65, stk. 2, hvor der står: »Dispositioner i henhold til stk. 1, litra a, b og e, kan af udlejerens indbringes for boligretten.«

Dette er, hvis man læser forslaget i sammenhæng, indlysende forkert. Der skal stå: »Dispositioner i henhold til stk. 1, litra b, c og e ...«.

Dette blot for at vi ikke skal bruge unødigt tid på en mindre fejl, som vi naturligvis vil få rettet i løbet af udvalgsbehandlingen.

Boligministeren (Svend Erik Hovmand):

Lad mig indledningsvis bemærke, at jeg har overordentlig megen respekt for det initiativ, SF har taget, også selv om jeg ikke kan tilslutte mig alle SF's holdninger og forslag. Jeg synes faktisk, det er ganske prisværdigt, at SF igen kommer med et gennemarbejdet udspil.

Som Folketinget ved, er vi i øjeblikket i fuld gang med nogle interessante boligpolitiske forhandlinger, de såkaldte fase 2-forhandlinger. Jeg skal være den første til at beklage, at SF ikke ønsker at deltage i dette selskab.

Efter min opfattelse er det nemlig meget vigtigt, at vi gennem konstruktive forhandlinger sikrer et afbalanceret resultat i forhold til både ejere og lejere.

Op netop balancen, synes jeg, mangler i SF's forslag. Alle tre forslag er, ikke overraskende, ensidigt til fordel for lejerne. Herudover er nogle af forslagene særdeles indgribende over for udlejerne, måske så indgribende, at det vil volde problemer i relation til den private ejendomsret som foreskrevet i grundloven.

Jeg synes egentlig, det er beklageligt, at SF så ensidigt søger at varetage den ene parts interesser. I stedet for at bygge bro mellem ejere og lejere gør man det modsatte som i klassekampens velmagtsdage for over 50 år siden. Jeg mener, det er en gammeldags betragtning, og det er også en meget farlig betragtning set ud fra et lejersynspunkt. Det kan nemlig ikke i længden være i lejernes interesse at forringe udlejernes vilkår så meget, at man til sidst ikke har nogen ordentlige udlejere. Tværtimod må

det da være i alles interesse at dyrke den fælles interesse, som begge parter har i at forbedre vores boligstandard.

Jeg kan således ikke gå ind for det fremsatte forslag. Jeg foreslår, at vi nu fører fase 2-forhandlingerne til ende, og så bør vi naturligvis også under disse forhandlinger lade os inspirere af noget af det positive, der ligger i SF's forslag.

Lovforslag nr. L 224 om ændring af reglerne om beboerrepræsentation indeholder netop sådanne indgribende elementer. Jeg vil eksempelvis nævne forslaget om, at beboerrepræsentanterne skal have ret til at ansætte ejendomsfunktionærer samt fastsætte sidstnævntes arbejdsområder og funktioner. Jeg håber, at det er rigtigt forstået, også efter den korrektion, som hr. Pelle Voigt netop er kommet med her, og som ikke skal komme ham til last.

Jeg synes ikke alene, at forslaget går tæt på ejerbeføjelser, jeg frygter også, at bestemmelsen, hvis den vedtages, kunne få nogle meget uheldige konsekvenser af praktisk art. En udlejer, som ejer en række ejendomme, kunne blive tvunget til at ansætte flere administratører og revisorer, og alle kan vel forestille sig, hvilket administrativt besvær dette ville betyde for den enkelte ejer.

Herudover vil jeg pege på den uoverensstemmelse i forslaget, som ligger i selve teksten. I lovteksten står der nemlig, at beboerrepræsentanternes valg af administratører og revisorer af ejeren kan indbringes for boligretten, medens der i bemærkningerne står, at beslutningsretten er begrænset til at være ligestillet med udlejerens, idet det er huslejenævnet, der træffer afgørelsen, når udlejer og beboere ikke kan opnå enighed.

Også det går jeg ud fra er korrekt opfattet. Forslagsstillerne mener vel, at sådanne tvister skal afgøres af huslejenævnet i de regulerede kommuner og af boligretten i de uregulerede kommuner.

Dette element i forslaget, altså at henlægge sådanne tvister til domstolene, må jeg tage afstand fra. Jeg synes ærlig talt ikke, at vi kan være bekendt at belaste domstolene, som vist i forvejen har rigeligt at bestille, med den slags tvister.

Jeg kan tilføje, at jeg bestemt ikke vil udelukke en udvidelse af beboerrepræsentationer-